

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De firmo proposito eius in statu virginitatis. III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

2. Postea verò, quandam colligationem fraternitatis, in memoriam beatę & gloriosę Marię semper virginis, multi vtriusque sexus oppidani confederati instituerunt. Erat autem hæc imago lignea & tantę leuitatis, quòd vir vnus eam de facili portare potuisset. Hanc itaque imaginem virgo iuuenula, fratribus suis duobus frequentantibus prandium ad scholas deferens, antequam domum rediret, ecclesiam desideranter intrans visitauit; & eandem per angelicam salutationem, prout poterat, deuotè studuit honorare. Et hoc quidem bonum & laudabile initium, in puerili ætate lucebat: quod maioris gratię futurę, ab annis adolescentię eius, vsque ad terminum vitę præfagium erat. Cum ergo de moroso reditu à matre corripere, respondit columba sine felle, ecclesiam ad salutandam beatam virginem se intrasse, illamque sibi vicissim arrisisse. Quo audito mater eius satisfactionem accepit, & benignè contenta ab ea quieuit. Dilecta enim & vnica filia erat, & in opere Dei & laude beatę Virginis decenter est inuenta, nec ob id à sua deuotione reprimenda.

CAPVT III.

De firmo proposito eius in statu virginitatis.

I. Transactis autem infantię annis, cum pueritię æuum ageret, tanta corporis elegantia, animi industria, ac ceteris naturę donis à Deo ipsi collatis cœpit pollere; vt cum duodennis esset, à multis in coniugium peteretur. Ad quod, cum eam pater ipsius hortaretur, mater nequaquam propter ignorantiam & puerilem ætatem assensit: sed potius dissuadens, rogauit, ne eam molestaret. Tunc ipsa constanter patri respondit, quòd ad hoc nullo modo posset eam inducere: imò si alium modum euadendi non inueniret, seipsam ita tractaret, quòd nullus eam in matrimonium postulareret.

2. Quapropter Dominum quotidie rogabat, vt omnem noxium & carnalem amorem de corde suo tolleret: quatenus ipsum solum Deum ac Dominum suum, puro corde & corpore diligere posset. Cuius preces & desideria, pius & misericors Deus, qui eam sibi in sponfam ab æterno elegit, incunctanter exaudiuit: & mira dispensatione prouidens in multimoda corporis afflictionē, beneplacitam eius adimpleuit, iuxta illud verbi sancti sui dictum: Omnem, qui fert fructum, purgabit eum pater meus, vt fructum plus afferat. Terra enim bona erat, florem producens pudicitię: sed ne seculi vanitates aut delitię carnis violarent sigillam virginitatis, Christus eam circumsepsit spinis

nis & doloribus grauissimis, vt nullis esse apta coniugalibus
thoris.

CAPVT I V.

De initio infirmitatis eius, & occasione longa aegritudinis.

CVM igitur quintum-decimum annum ageret, ne post gre-
ges sodalium secularium vagari inciperet, medicus anima-
rum Christus, corporali quadam infirmitate, eam pie pro salute
animæ illius visitauit & coercuit; de qua pro parte postea conua-
luit. Accidit ergo in fine anni quinti-decimi ætatis eius, circa fe-
stum Purificationis beatæ Mariæ Virginis, vt inuitata à sodali-
bus virginibus, cum eis super glaciem induta sandalijs graderetur.
Vbi vna de consodalibus eius, cursu rapido super glaciem per-
gendo, nec gressum figere valens, Lydiam manu apprehendit, mox-
que supra fragmenta glaciæ improuisè ipsa cecidit, & grauitè
læsa, vnâ parua costam dextri lateris sui confregit.

2. Ex qua fractura, multa ei incommoda prouenerunt &
increuerunt. Nam primò quidem apostema durum, circa locum
costæ fractæ excreuit: pro cuius curatione licet parentes eius
multa exposuissent, optatam tamen sanitatem eius consequi non
valebant. Cùm autem à nemine curari posset, & de loco ad lo-
cum, de lecto ad lectum, exigente imperu infirmitatis, frequenter
translata fuisset: tandem sexto-decimo ætatis eius anno, in vigi-
lia S. Ioannis Baptistæ, patre eius accedente vt eam consolaretur,
ipsa de loco in quo iacebat exiliens, supra genua patris sui
incuruata debilis ruit. In quo saltu apostema ruptum est, & fa-
nies copiosè per os eius cum vomitu profluxit: cuius occasione in-
tantum debilitata fuit, quòd quasi mortua putabatur.

3. Exinde iam cœpit continuis infirmitatibus laborare, in
quibus antequam spiritualia saperet, humanas & corporales con-
solationes necessitate urgente admittebat; licet parum valebant,
nec miseriam abstergebant. Primo itaque triennio infirmitatis
illius, tempore Paschali pro sacra communione ad Ecclesiam du-
cebatur vel portabatur: & cùm stare vel incedere pedibus non pos-
set, baculo vel scabellulo domi vel foris serpendo utebatur. Sape
etiam aquam frigidam de fossa, quamuis turbidam copiosè bibe-
bat: vel ad ignem veniens, calidam vel tepidam ex ollis infume-
bat, quam tamen stomacho languente statim euomebat. Defici-
ente ergo humano consilio, & indiscreto regimine crescente,
corpus tabescebat: sed anima in vase fictili, per occultam gratiam
ad magnum meritum in futuro seruabatur: vt in ea compleretur,
quod de beato Iob legitur: Ecce, Satan, in manu tua est, verum ta-
men animam eius serua.

CA-